Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 42 (878) ★ joi 18 octombrie 1962 ★ 8 pagini, 30 bani

SĂRBĂTOARE ÎN DETAȘAMENT

In sala împodobită cu flori s-au adunat pionierii detașamentului clasei a VI-a. Este ziua alegerilor președintelui de detașament. Și chiar dacă afară frunzele cad din copaci și vîntul suflă rece, să știți că la ei...

„Este primăvară! La primele raze calde ale soarelui, micii naturaliști s-au grăbit să trezească la viață și lotul lor școlar. Cu toții au participat apoi la înfrumusețarea școlii, au pregătit rondurile de flori..."

Filele jurnalului de detașament și ale jurnalului unității din care citește pionierul Naibă Nicolae, președintele detașamentului, reamintesc copiilor zile frumoase, pline de bucurii, acțiunile organizate în anul ce s-a scurs de la alegerile trecute pînă în prezent. În primăvară au organizat curățirea și îngrijirea străzilor. Tot atunci a hotărît detașamentul să organizeze activități multe și variate, astfel ca toți pionierii să aibă posibilitatea de a îndeplini condițiile necesare obținerii distincțiilor. Cît privește învățătura, firește că ea a fost obiectivul nr. 1. Și iată că doi pionieri slabi la carte cum erau Buică Floarea și Tămagă Ion nu numai că n-au rămas corigenți, dar au izbutit să nu aibă nici o medie sub 7 la sfîrșitul anului școlar.

„A venit și vara..." citește președintele o altă filă a jurnalului și copiii își amintesc zilele pline de nerăbdare și amintări ale tezelor, ale încheierii situației școlare. Nici un corigent, nici un repetent — iată o dorință pe care au reușit să și-o îndeplinească. Aceasta a fost răsplata muncii lor sîrguincioase. Dar hărnicia, pionierii și-au dovedit-o nu numai la școală. De multe ori, la gospodăria colectivă ei s-au dus nu numai în vizită, dar au dat și o mînă de ajutor, fie la culesul spicelor, fie la grădina de legume. Și de fiecare dată au dat dovadă că vor fi colectiviști de nădejde. În vacanță, din drumețiile și excursiile prin regiune, au cules impresii de neuitat.

Toamna aurie este și ea prezentă în paginile jurnalului. Președintele detașamentului reînvie frumoasele zile în care pionierii au ajutat colectiviștilor la culesul viei, fructelor, legumelor. Gazeta de perete, vorbăreață ca întotdeauna, în toamna aceasta nu prididea să spună tot ce făcuseră pionierii. Pregătiri pentru începerea anului școlar, primele note (și numai note bune), pregătirile pentru alegerea noului activ pionieresc... Și să știți, aceste pregătiri, pionierii din Sutești, raionul Drăgășani, le-au început încă din primele zile de școală. Ei s-au străduit să obțină numai note foarte bune, micii naturaliști au organizat expoziția cu mostre din recoltele de pe lotul școlar, ierbare, pietrare, fetele au adus cele mai frumoase lucruri de mînă pe care le-au făcut la cercul de mîini îndemînatice.

Ei au multe lucruri realizate împreună despre care își amintesc cu mîndrie. Au însă și multe visuri pe care vor să le împlinească. Ei vor să înfrumusețeze tot mai mult comuna lor, să ajute la ridicarea noilor construcții. Ideile, propunerile, vin una după alta, care mai de care mai interesante, mai atractive...

„Pionierul Naibă Nicolae este un bun elev, energic, prietenos, cu inițiativă", au spus cu toții, pionierii. Așa că bucuroși cu toții au ridicat mîinile. Nicolae a fost reales. El a dovedit anul trecut că merită încrederea pionierilor. Împreună, și anul acesta vor face ca activitatea lor să fie tot mai interesantă. Doresc cu toții să învețe și să se comporte în așa fel încît colectiviștii din Șutești să se mîndrească cu fiii și fiicele lor.

E. TOFAN

Da, cu toții sîntem de acord...

Felicitari președintelui...

La start... puieții!

Trenul se îndreaptă cu viteză spre comuna Siliștea, raionul Băilești. De pe șosea, care merge paralel cu calea ferată, ca la defilare ne trec prin fața ochilor puieți de pomi fructiferi — meri, peri, pruni. Fiecare puiet e bine îngrijit și ...bine crescut. Au doar paznici de nădejde, pionierii. Ei i-au plantat, ei i-au ferit de omizi, de rozătoare, i-au văruit și udat. Mai mult. În multe curți pe lîngă bătrînii salcîmi și-au ocupat locul și tinerii puieți.

— Această acțiune am organizat-o în primăvară, ne spune Gugu Ștefan, dar de fapt ea a început de mult.

...Pe o parcelă a lotului experimental micii naturaliști au organizat o pepinieră. Cunoștințele teoretice căpătate despre pomicultură au fost aplicate aici. Apoi, cînd micii puieți erau gata de drum, au fost plantați. Unii în fața Sfatului popular, alții pe marginea șoselei sau la pionieri acasă. Bine îngrijiți, puieții au crescut mari și frumoși iar în anii următori vor da roade bogate.

În toamna aceasta, încă o parte din puieții din pepiniera școlii își vor lua ...startul. Pionierii îi vor planta acum pe șoseaua ce duce spre Boureni, îi vor planta și la marginea satului pe terenuri degradate. Și la această acțiune vor fi împărțite astfel sarcinile încît foarte mulți pionieri își vor îndeplini încă o condiție pentru obținerea distincțiilor pionierești. Bravo copii! Felicitări și noi succese!

G. COSTIN

GRUPA de PIONIERI

Zilele trecute am fost într-o școală. Președintele de grupă tocmai fusese ales și împreună cu pionierii din grupă se gîndeau cum să-și organizeze activitatea.

Noi ne-am hotărît să venim în sprijinul activelor pionierești noi alese, să le împărtășim din experiența unei unități pionierești bune.

Așadar, sîntem la Școala medie nr. 7 din Timișoara, unitatea de pionieri nr. 20, efectiv-744 pionieri. Pentru că noi vom discuta despre grupă și pentru că în această unitate am găsit grupe în cadrul cărora pionierii au muncit bine, ne bucurăm că vă putem împărtăși din experiența lor.

Invățătura — o datorie patriotică

Grupa I a det. cl. a VI-a D, chiar de la începutul anului au ținut o adunare cu tema „Cum să învățăm". De fapt ce-au făcut? Fiecare din cei 10 pionieri ai grupei au venit cu un program al zilei alcătuit de fiecare în parte, așa cum crede el că trebuie întocmit un program al zilei. Apoi au comparat toate aceste programe.

Unele erau întocmite superficial, prevăzînd prea puțin timp destinat studiului individual; altele aveau repartizat timp egal pentru efectuarea temelor la toate obiectele. Am hotărît împreună că un bun program al zilei, trebuie să fie alcătuit prevăzînd timpul necesar pentru scrierea temelor, pentru învățarea lecțiilor, pentru lectură, pentru activitatea obștească, pentru odihnă și pentru joacă. Astfel, pionierii au transformat această adunare, într-o adunare de lucru în care au hotărît împreună cum să împartă mai bine timpul pentru a învăța mai bine. Aici, în grupă, sînt 10 pionieri dintre care 8 sînt purtători ai steluței roșii. Cum se explică aceasta? În primul rînd prin străduința cu care învață pionierii, prin grija permanentă ca fiecare pionier să aibă o sarcină concretă pe o anumită perioadă. Străduința fiecăruia e să ridice calitatea muncii de învățătură, să obțină medii de la 7 în sus. În acest sens este semnificativ un exemplu: grupa de pionieri din care face parte Bigza Elena a hotărît s-o ajute nu numai să-și „îndrepte" mediile ci să învețe bine, foarte bine. Acum Bigza are medii de la 8 în sus, este purtătoare a steluței roșii și președintă de grupă nou aleasă! Acesta este un exemplu de colegialitate, de felul în care înțeleg pionierii să-și ajute tovarășii.

Sau, de pildă, alt exemplu, din care vedem cum se străduie pionierii ca toți să învețe bine. Anul trecut o pionieră din clasa a VI-a A a venit în fața grupei sale cu o problemă care i-a mobilizat pe toți.

— Va să zică, învățăm bine, luăm note mari și lumea ne laudă. Am ajuns în clasa a VI-a, și alături de noi mai este un școlar. Nu v-ați gîndit niciodată că ar putea fi și el pionier? Eu îl voi ajuta la învățătură și-l voi pregăti pe colegul nostru Dumitrescu Gabriel.

De la întîmplarea aceasta n-a trecut mult timp și Dumitrescu Gabriel, în loc de note 4, 5, 6 — a început să primească 7, 8. Apoi tot mai des 9 și 10.

Și, într-o zi, Dumitrescu Gabriel a fost primit în rîndurile pionierilor. A fost atunci multă bucurie, multă emoție în mijlocul copiilor care-l felicitau și-l îmbrățișau prietenește pe Gabriel.

Învățătura nu trebuie niciodată, într-un colectiv pionieresc, să fie numai o chestiune a fiecăruia. Ea trebuie să fie o problemă a întregului colectiv, o problemă a tuturor.

Steluța roșie

Să înveți bine, să participi la acțiunile de folos obștesc, să faci sport, să cînți, să recții, să știi să povestești ce sărbătoresc oamenii muncii la 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie... Sînt doar cîteva din condițiile prevăzute pentru obținerea steluței roșii. Fiecare pionier dorește să se numere printre cei care merită să poarte steluța roșie, să fie printre cei mai buni pionieri. Acest lucru l-am constatat la toți pionierii din această unitate. Pionierii mai mici, din grupa a II-a a det. cl. a IV-a, au organizat adunări în care au învățat cîntece despre patrie și partid. Pionierii din grupa a III-a a clasei a VI-a D au ținut o adunare închinată zilei de 7 Noiembrie, unde, întocmai ca în secvențele unui film, fiecare pionier a povestit un episod legat de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Datorită felului serios în care pregătesc acești pionieri fiecare condiție prevăzută pentru obținerea distincției pionierești, în cele trei grupe din clasa a VI-a D, care totalizează 35 de pionieri, 19 sînt purtători ai steluței roșii, și mulți dintre ceilalți au îndeplinit majoritatea condițiilor.

Inițiativa

Dar pentru a organiza acțiuni frumoase, pe gustul tuturor pionierilor, e nevoie de inițiativă. Adică președintele nou ales trebuie să se gîndească mult, discutînd înainte cu copiii și de comun acord cu ei să hotărască organizarea acelor acțiuni, care să le placă foarte mult copiilor. Așa au făcut pionierii grupei a II-a din det. cl. a IV-a cînd au organizat adunarea dedicată semnificației insignei pionierești. Așa au procedat pionierii grupei a III-a din det. cl. a VII-a cînd au organizat adunarea „Carnavalul cărții" — propunerea a fost a grupei și adunarea a fost organizată cu concursul pionierilor din întregul detașament — copiii s-au costumat în eroii unor romane. Alți copii trebuia să-i recunoască și să-i reprezinte pe autorii acelor cărți. Apoi „autorii" și „eroii" se întîlneau și dansau (cu această ocazie pionierii și-au propus să învețe să danseze). Cît despre cea de a doua adunare, pionierii au făcut o călătorie imaginară în anii viitorului încercînd să cunoască cum va arăta patria noastră soacialistă la sfîrșitul șesenalului.

Opinia colectivului

La începutul acestui an școlar, pionierii grupei I din det. cl. a VI-a, știind că și anul trecut Bejenaru Radu le dăduse mult de lucru cu obrăznicia și indisciplina sa, și pentru că și în primele zile de școală Radu făcuse cîteva probe de „vitejie" bătîndu-și unii colegi, au organizat o adunare în care i-au arătat toate abaterile lui, toată comportarea lui necivilizată. I-au atras atenția că un pionier trebuie să fie o pildă pentru ceilalți școlari, și că el nu este. I-au dat termen să-și revadă purtările, atitudinea față de colegi și să se îndrepte. Nu i-a fost ușor lui Radu să se îndrepte repede. Dar și-a dat seama că pionierii, colegii lui aveau dreptate. Trecură două săptămîni și grupa s-a adunat din nou. Pionierii au apreciat că Radu s-a mai cumințit deși nu de tot. Dar și pionierii, și mai ales Radu, sînt hotărîți să nu se mulțumească cu atît. Așa se întîmplă ori de cîte ori opinia colectivului își spune cuvîntul!

Caietul grupei

Caietul grupei este oglinda grupei de pionieri. În el se reflectă acțiunile organizate, felul în care a contribuit fiecare pionier la reușita lor, evenimentele mai importante din viața grupei, dacă este stimulată inițiativa în rîndul pionierilor, în ce fel participă grupa la acțiunile organizate de detașament.

Se înțelege că un asemenea bun caiet de grupă nu poate fi întîlnit decît la o grupă... bună.

În caietul grupei I a det. cl. a VI-a era descrisă amănunțit pregătirea și desfășurarea adunării „A învăța — o datorie patriotică". Din caietul lor n-am aflat numai acțiunile organizate în cadrul grupei ci și felul în care participă pionierii la acțiunile detașamentului. De pildă în acțiunea detașamentului de strîngere a fierului vechi, grupa lor — prin cantitatea mare de fier strînsă — a fost fruntașă. Odată, detașamentul a organizat în cinstea zilei de 30 Decembrie o adunare închinată acestui eveniment. Grupa lor a participat la adunare cu o scenetă, „Lecția de geografie", pe tema noilor construcții din patria noastră.

Din alt caiet de grupă — grupa a II-a, det. cl. a IV-a — am aflat despre felul în care patru elevi au fost pregătiți să devină pionieri, despre adunarea în care-au povestit despre Timur și prietenii lui, despre adunarea în care l-au invitat pe tatăl unui coleg să le vorbească despre vizita sa in Uniunea Sovietică. Citind acest caiet, îți dai seama de preocupările acestei grupe de pionieri, de felul în care au muncit.

*

Grupa de pionieri este un colectiv restrîns dar puternic, unde ai posibilitatea de a-l cunoaște mai bine pe tovarășul tău, locul de unde trebuie să pornească inițiativa.

Dacă în grupă treburile nu merg bine înseamnă că președintele n-a căutat să-l antreneze pe fiecare pionier, că acolo n-a existat inițiativa vie, creatoare în urma căreia se nasc acțiuni frumoase, pline de fantezie, îndrăgite de toți copiii. Am întîlnit unele grupe în care copiii se plictiseau: acolo, comoditatea se cuibărise bine și nu lăsa să pătrundă entuziasmul. Se făceau mereu aceleași adunări, aceleași acțiuni și, bineînțeles, copiii se plictiseau. Am întîlnit unele grupe în care pionierii erau atît de uniți, atît de buni prieteni, încît și la cinematograf, și la patinaj, și la teatru, și în excursii mergeau împreună.

Acolo, rezultatele la învățătură erau bune, și pionierii grupei se bucurau de respectul întregului detașament.

Pentru că, de fapt, așa este firesc, așa trebuie să se întîmple în orice grupă.

Dragă redacție

Ziua de 6 octombrie s-a anunțat frumoasă, surîzătoare. În această zi am pornit un grup mare de pionieri în excursie, în împrejurimile orașului. Excursia noastră a fost veselă și interesantă. Am văzut cum se îngrijesc pomii la pepiniera pomicolă din Bîrlad, am trecut prin parcul de unelte agricole de la Stațiunea experimentală I.C.A.R.-Perieni unde, în mod special, ne-au atras atenția niște ingenioase adăpătoare pentru vaci; apoi aspectele interesante de la G.A.C.-Pogana și sărbătoarea recoltelor din Perieni-sat cu carele sale alegorice din diferite comune, împodobite întocmai ca de sărbătoare.

În această excursie am organizat și un joc de orientare turistică. Pe primul plic era următoarea întrebare: „Cu ce scop a fost organizată excursia?" Pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor regiunii noastre. Ceea ce ne-a folosit la împlinirea unei condiții pentru obținerea steluțelor roșii.

Detașamentele de pionieri ale claselor a VI-a și a VII-a
de la Școala de 8 ani nr. 1, Bîrlad

DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

Dacă stai de vorbă cu ei, mai fiecare dintre copiii din Greaca îți vor spune că, în timpul liber, mai trag o raită și pe cîmpiile din jurul comunei. Dar puține lucruri cunosc ei despre dealurile și văile cu bogate soiuri de viță de vie sau despre fertilitatea cîmpiilor înfrățite. Și iată că din acest an pionierii și școlarii încep să cunoască „tainele" acestea din lecțiile orelor de Agricultură.

...Era într-o după-amiază

Elevii dintr-a V-a B așteptau cu nerăbdare lecția la materia „Agricultura" și unde mai pui că lecția aceasta urmau s-o facă în aer liber, undeva, între vii, aproape de localitate. De multe ori au fost pe aceste locuri, dar nu le-a fost bucuria așa de mare ca acum. Gălăgioși, în discuții aprinse, dîndu-și fiecare părerea despre ceea ce vor învăța, au pornit-o în jos pe uliță, spre locul stabilit, însoțiți de propria lor veselie, de adierea ușoară a vîntului de toamnă și, bineînțeles, de tovarășa profesoară. Cu privirile ațintite în fața unei gropi spre straturile solului ce se vedeau destul de clar, așteptau începutul lecției.

— După cum vedeți, copii, a început tovarășa profesoară Stănculescu, solul este format din mai multe straturi...

Timp de o oră copiii au fost numai ochi și urechi. Dar experiența făcută la fața locului a fost cea mai interesantă. Într-un borcan s-a pus pămînt fărîmițat, apoi s-a turnat apă peste el și s-a agitat cîteva minute. Au așteptat apoi un sfert de oră pentru ca pămîntul să se așeze pe fundul borcanului. Si ce credeți că au observat? Primele care s-au lăsat pe fundul borcanului au fost pietricelele — stratul greu, apoi nisipul, după care rămîne în urmă praful — cele mai mici și ușoare corpuscule de pămînt. Dar între timp s-a ivit nedumerirea: ce este cu solul de deasupra care are o culoare mai închisă? În continuare însă tovarășa profesoară le-a explicat amănunțit cum este cu acest strat, solul fertil. Cum a luat naștere și din ce s-a format de-a lungul veacurilor. La explicații toți erau atenți. Căutau să pătrundă bine care este rostul acestei ore, gîndindu-se în același timp că și ei, cînd vor termina școala, vor lucra în gospodăria agricolă colectivă. Și deci să-și însușească de pe acum cunoștințele despre agricultură, pentru a ști să scoată de la acest sol fertil roadele cele mai bogate.

Pentru răspunsurile bune elevii au primit în ziua aceea la lecția dintre vii, multe note de 9 și 10. Acestea figurează și în dreptul lui Cotulbea Petre, Șoricică Ion, Benghe Ioana și alții.

Hărnicie... pe linie

Pionierii din Greaca nu sînt harnici doar la învățătură. Sînt și ajutoare de nădejde ale gospodăriei agricole colective din comuna lor. Nu de mult în toamna aceasta, ei au făcut o treabă lăudabilă la G.A.C. Cele peste 1 300 de păsări, cu toată îngrijirea primită din partea colectivistelor, Ioana Bulibașa, Elisabeta Cazacu și Elena Belu, produceau mici pagube, scurmînd prin vie sau prin alte culturi. Nu făceau ele cine știe ce stricăciuni dar erau greu de supravegheat. Ce era de făcut? Bulumacii erau fixați în pămînt, sîrma, de asemenea, înșirată. Mai trebuiau împletite tulpinele de floarea-soarelui. Și iată, că într-o bună zi, pionierii și școlarii au venit în ajutorul gospodăriei. S-au înșirat de-a lungul celor 280 m și fiecare a început munca. În timp de cîteva ore au terminat gardul de la puiernițele gospodăriei colective. Iar îngrijitoarele au scăpat de necazurile cu păsările neastîmpărate.

La plecare, îngrijitoarele le-au mulțumit pentru treaba făcută, iar tovarășul președinte al gospodăriei agricole colective și tovarășa ingineră le-au dat nota 10 la... lucrarea făcută, și le-a mulțumit pionierilor și școlarilor care, de altfel, sînt prezenți de multe ori și în alte acțiuni la gospodăria agricolă colectivă.

★

Scrieți și voi, dragi cititori, ce faceți la orele de Agricultură și cum ajutați colectiva din satul vostru.

GR. MUȘAT

ALEGERILE ACTIVULUI PIONIERESC

Cine l-a propus pe Silvian

Adunarea a început. Pionierii claselor a V-a văd aevea un film. Un film nu prea lung, dar colorat și interesant: sînt activitățile organizate de ei anul trecut, activități despre care citește acum, din jurnal, președinta detașamentului. Sînt unele imagini despre care spun că le-au plăcut foarte mult și că ar vrea să se repete: întîlnirea cu pionierii bulgari la Podul Prieteniei, adunarea închinată jocului, adunarea dedicată partidului și altele. Apoi, din discuții, încet, încet se înfiripă noul program de activitate: o vizită la G.A.C., o adunare închinată industriei R.P.R. pe care s-o țină la Pavilionul de mostre, o acțiune de strîngere a fierului vechi, o excursie la Mogoșoaia, începerea confecționării de jucării pentru cei mici (pe care detașamentul le va înmîna la serbarea pomului de iarnă) și altele.

...Adunarea e în toi și abia acum zăresc printre pionieri cîteva personaje aparte. Nici nu termină bine președinta grupei a III-a, Dudea Clondia, să-l propună ca președinte de detașament pe Ionescu Silvian că... aceste personaje sar de la locul lor și cer cuvintul:

— Cine sinteți?

— Învățătura, Disciplina, Tovărășia și Inițiativa.

— Silvian e foarte bun la învățătură — spune Învățătura.

— Și se comportă frumos — sare Disciplina.

— Dar că e bun tovarăș, ați uitat să spuneți?

— Și că el e acela care propune și organizează multe activități pionierești — se repede și Inițiativa.

Au mai vorbit Ordinea, Spiritul de răspundere, Curățenia...

După ce l-au votat, pionierii detașamentului l-au felicitat călduros pe Silvian.

Șc. de 8 ani nr. 92,
București

I. RANGA

O discuție care va avea loc

BUZĂU. — La clasa a VII-a B de la Școala medie nr. 1 „B. P. Hașdeu" au avut loc alegerile la toate cele 3 grupe din detașament. La grupele 1 și 2 au fost realeși vechii președinți, Costeanu Maria și Popescu Grațiela; la grupa a treia a fost ales un președinte nou — Constantin Viorica.

După ore, am stat de vorbă cu președinții proaspăt aleși, cu cîțiva pionieri. I-am întrebat despre acțiunile organizate anul trecut și, din cele aflate de la ei, a reieșit că au avut, într-adevăr, o activitate pionierească. Le-am pus însă, în cele din urmă, și o întrebare nevinovată: „Care acțiune a fost cea mai frumoasă?"

Răspunsul, deși l-am așteptat mult, n-a venit. Și nu pentru că toate acțiunile de anul trecut ar fi fost atît de frumoase încît copiilor le era greu să aleagă... Nu! Ci pur și simplu, pentru că toate acțiunile au fost atît de obișnuite și îndeplinite atît de plictisitor, încît președinților le-a fost greu să discearnă. Pionierii de la a VII-a B au strîns fier vechi, dar întîmplător, nu în mod organizat, au făcut fotomontaje, au ținut... referate, au organizat cu regularitate adunări, i-au ajutat pe cei slabi la învățătură, dar numai atît cît să obțină un 5 — nota de trecere... Atît.

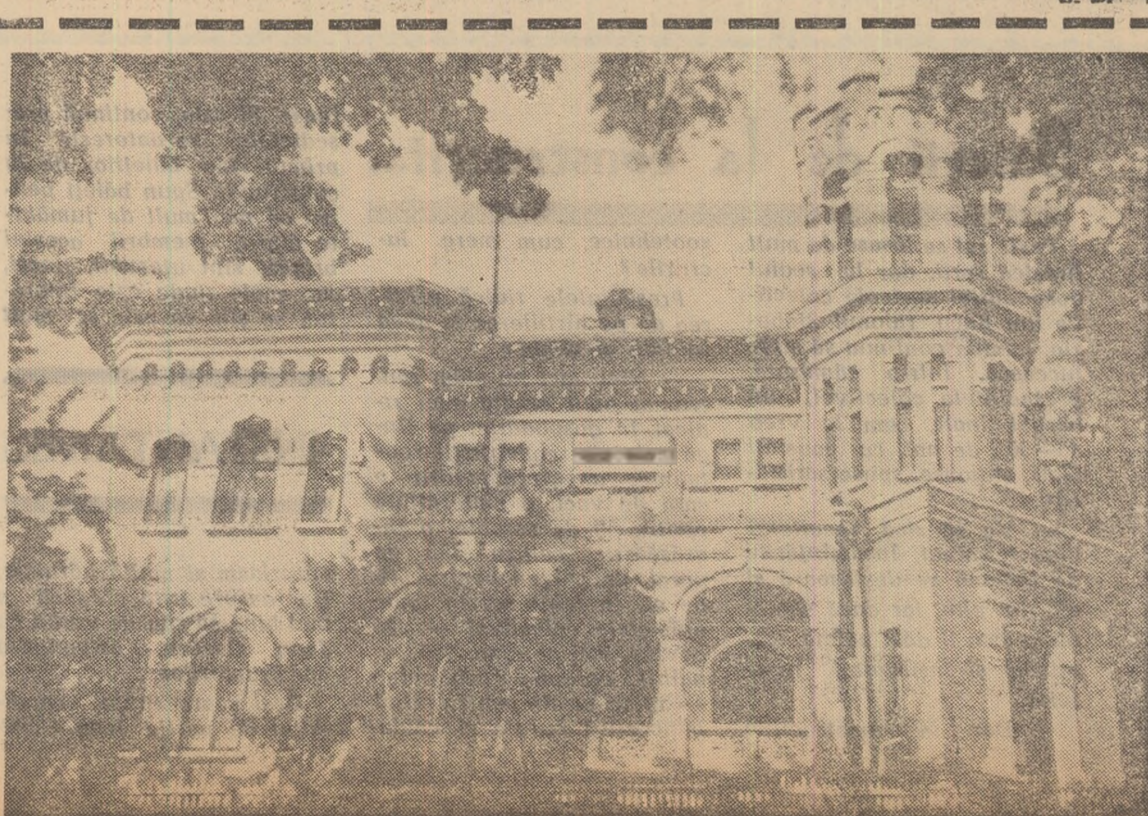
La adunările de alegeri însă, pionierii ar fi trebuit să discute — și încă aprins de tot — despre inițiativă, prieten care i-a părăsit de tot. Dar despre acest lucru, ei n-au discutat de fel. Ori, discuția aceasta trebuie să aibă loc în detașament; trebuie antrenat fiecare pionier la întocmirea programului de activități al detașamentului, fiecare pionier să spună ce ar dori el să întreprindă grupa.

O asemenea discuție doresc pionierilor de la a VII-a B s-o țină cît mai curînd posibil.

ȘT. Z.

Casa pionierilor din Cîmpulung-Muscel

Foto: Prof. I. POPESCU-ARGEȘEL

Oră de fizică

Sala spațioasă e cufundată în întuneric. Abia că zărești, mai mult închipuite, capetele elevilor mișcîndu-se într-o parte și alta. Discută gălăgioși, își împărtășesc impresiile de la ora precedentă, cunoștințele noi însușite. Deodată, freamătul viu din sală se stinge. Pe peretele din față a apărut un ecran alburiu, tremurător.

Așadar, sîntem într-o sală de cinematograf? Nicidecum! Dacă n-ar fi luminile stinse, am distinge de jur-împrejur, dincolo de cristalul dulapurilor rînduite lîngă perete, fel de fel de aparate, care mai de care mai interesante: o mașină centrifugă, dinamometre pentru măsurarea forței, o mașină cu aburi, miniaturală, și multe altele.

Acum, desigur, ați ghicit — sîntem într-un laborator de fizică.

Profesoara de fizică, Valeria Păcuran, ne dă unele amănunte.

— Laboratorul nostru este înzestrat cu un bogat material didactic. Avem și cîteva aparate de proiecție, cu zeci de filme științifice, care contribuie la însușirea de către elevi a cunoștințelor predate la clasă, cunoștințe de fizică și mecanică, precum și altele necesare unui viitor constructor.

Casa din... casă

Doi băieți, Moș Teodor și Lăzău Florian, pășesc pragul unei căsuțe originale, înaltă... de un stat de om, aflată în atelier.

— Ei, acum faceți legăturile, se adresează celor doi elevi maistrul Nicola Gal.

Elevii fixează cu precizie firele la locul lor, în lăcașurile din perete, instalează prizele.

— E primul contact pe care-l iau elevii cu construcțiile, explică maistrul.

— O să-i vedeți însă pe băieții noștri, acuși, lucrînd la construcții adevărate, înălțînd ziduri, instalînd conducte de apă în noile blocuri, intervine Cristea Gheorghiu, director-adjunct al Școlii profesionale de construcții din Timișoara, unde ne aflăm.

Dar mai întîi... să mergem să vizităm căminul. E colea, lîngă școală.

O clădire frumoasă, cu trei etaje, cu camere spațioase, în care, pe paturi, se văd sclipind cearceafuri ca zăpada.

— Noi am ridicat căminul. Cu elevii, cu utemiștii. Prin muncă patriotică. Anul acesta vom construi însă un nou cămin: școala s-a mărit, e nevoie de tot mai multe cadre pentru noile construcții care se înalță peste tot în patria noastră.

Acum... să mergem pe unul din șantierele orașului!

Pe schele

Două blocuri albe, aproape gata. De la un balcon, răsare un cap de fată, cu părul strîns într-o băsmăluță înflorată.

— Eugenia o cheamă, Goarsă Eugenia. E în anul II, instalatoare. Are și un frate, Victor. Fac practică împreună la acest bloc. Acum, tocmai instalează firele electrice. Alți elevi instalează țevile de apă, caloriferele. Bineînțeles, sub îndrumarea șefilor de brigadă.

Directorul se oprește o clipă în loc, se uită în sus, de-a lungul zidurilor. Caută parcă ceva cu privirea.

— Aici sîntem! se aude deodată o voce.

Pe schele, acolo unde cerul se sprijină parcă pe ultimul etaj, cîțiva tineri cu mistria în mînă.

Aflu că sînt foști elevi ai Școlii profesionale, acum constructori zidari.

Ei, utemiștii Ilie Grigore, Bogdan Nedelcu, tinerii constructori pe care i-am văzut lucrînd cu însuflețire, sus, pe schele, ca și viitorii constructori ce învață încă pe băncile școlii, muncesc cu entuziasm, sînt mîndri de meseria aleasă. Sînt mîndri că prin munca lor îmbogățesc noul peisaj al patriei cu neprețuite flori de piatră, pe care le înalță cu brațele lor harnice, sus, la înălțimea schelelor, în lumină...

AL. DINU IFRIM

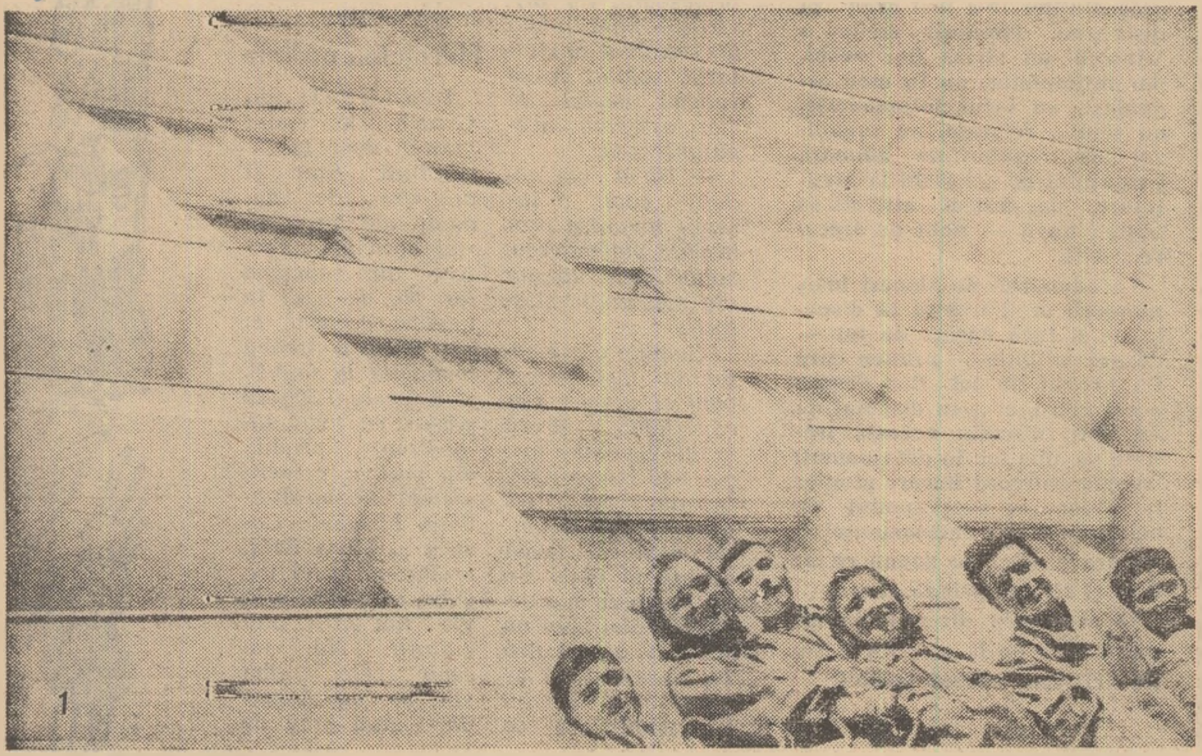
Marș spre viitor

Arc de triumf ne facem din braț de macarale,
Să treacă — armata noastră-a muncii în asalt
Și împletim în cîntec fuior de magistrale,
Văpăi de șarje — albastre să fie-așa înalt!

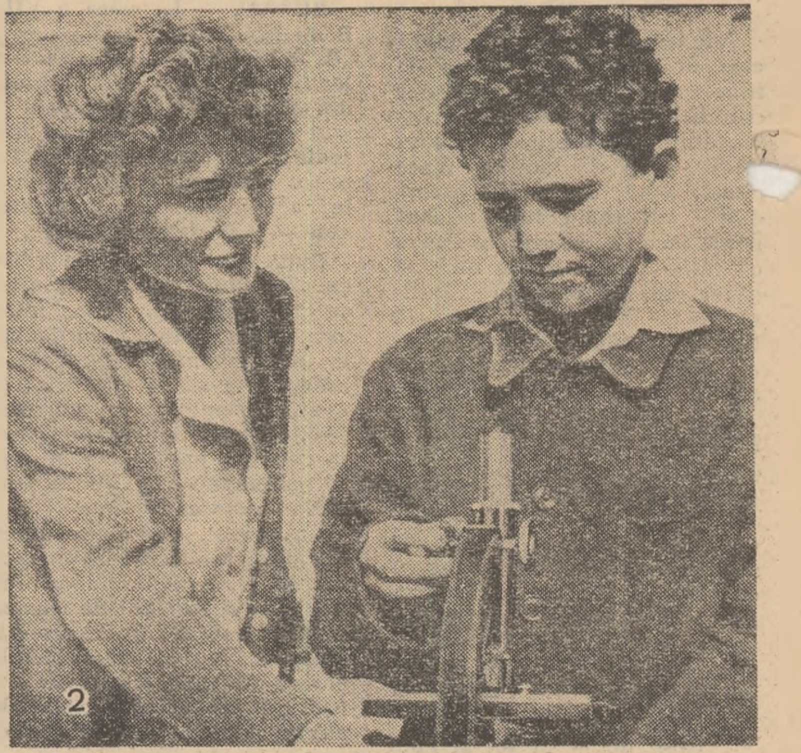
Ne cheamă viitorul cum marea cheamă rîuri,
Elanurile noastre spre el se strîng șuvoi
Și din lumini și spice, noi facem țării brîuri
Și portativ de aur atîtor cînturi noi.

ION ȘERBAN
Cenaclul literar „Al. Vlahuță"
Turnu Severin

1

2

1. E o mîndrie să știi să înalți cu palmele tale harnice neprețuitele flori de piatră — blocuri de locuit!

2. La o oră de fizică, în laborator: elevul Screciu Ion din anul I învață să lucreze cu microscopul.

Băieții de la construcții...

Peste sat se lăsase de mult liniștea serii, dar la sediul gospodăriei agricole colective din Bucu, raionul Slobozia, lumina continua să strălucească. Într-o cămăruță, președintele colectivei, un bărbat înalt, cam la vreo 45—50 de ani, cu mustăți mari, stufoase, spuse satisfăcut:

— Va să zică, recoltatul l-am terminat. Însămînțările de toamnă se desfășoară și ele din plin, iar dacă săptămîna asta îi dăm bătaie, terminăm și însilozatul furajelor.

— Dar la construcțiile zootehnice, cum merg lucrurile?

Președintele ridică privirea de pe hîrtiile ce le avea în față și zîmbi:

— Nici aici nu stăm rău. Numai anul acesta s-au ridicat în gospodărie, pe lîngă celelalte construcții zootehnice, un grajd pentru o sută de vaci, o maternitate pentru 50 de scroafe, o îngrășătorie pentru 400 de porci, un saivan pentru 500 de oi. În felul acesta toate animalele colectivei — 486 bovine, 756 porcine, 130 cabaline, aproape 2 000 ovine — au asigurate pentru iarnă adăposturi curate și călduroase. Și asta, continuă președintele, se datorește în primul rînd, băieților de la construcții. Spun băieți pentru că mai mult de jumătate dintre membrii acestei brigăzi sînt utemiști, tineri, iar acolo unde este tineretul, se știe că este și mult entuziasm și multă hărnicie. Dar despre asta cred că e mai bine să stai de vorbă cu Jean Cazacu, brigadierul constructorilor.

INSTANTANEU

Deși seara tîrziu, candidatul de partid Jean Cazacu, n-a fost prea greu de găsit.

— Acuma nu pentru că țin neapărat să-i laud, începu să povestească brigadierul, dar să știți că la construcții avem băieți tot unul și unul. Cu ajutorul lor nu numai că am ridicat unele construcții zootehnice într-un timp record, dar am mai făcut și unele economii. Și asta pentru că, fie ploaie, fie vînt, fie arșiță, din zori și pînă se întuneca, constructorii din colectivă — și cei tineri și cei vîrstnici — erau cu toții la datorie. Să vă dau un exemplu: într-o noapte, vine paznicul la mine și mă scoală. Sosiseră două camioane cu var de la Văleni. Trebuiau descărcate imediat deoarece ploaia stătea gata să pice. Mă reped pe la cîțiva băieți din brigada de construcții, Vasile Faur, Nicolae Trandafir, Costică Băcanu și alții, și le spun care-i necazul. Băieții au venit imediat la gospodărie. Ne-am apucat îndată de lucru și dimineața cele 7 500 kg de var erau puse la locul lor.

Aș putea să vă povestesc multe asemenea întîmplări din viața brigăzii care dovedesc că toți îndrăgesc mult gospodăria colectivă, că le e dragă, că vor s-o vadă tot mai frumoasă și mai înfloritoare. De aceea, vă spuneam la început, că utemiștii de la construcții, ca de altfel și ceilalți tineri colectiviști, sînt cu toții băieți harnici și de ispravă.

I. ANDREI

La sosire, pe aeroportul din Bombay.

„Swagatam" – Bine ați venit!

Așa cum v-am anunțat în numerele noastre trecute, solii poporului nostru, după vizita făcută în Indonezia, zilele acestea sînt oaspeți ai poporului indian.

La invitația președintelui Republicii India — *dr. Sarvapalli Radhakrishnan,* vineri după-amiază, la orele 17,40 (ora Bucureștiului — 14) au sosit la Bombay tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al R.P.R., împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. Pe aeroportul din Bombay — pavoazat sărbătorește — au sosit în întîmpinarea conducătorilor de stat romîni o mulțime de oameni care au aclamat și au rostit cuvinte de salut în cinstea oaspeților din Romînia și a prieteniei romîno-indiene, iar 21 de salve de tun i-a salutat pe oaspeți în clipa in care avionul a aterizat. Guvernatorul statului Maharashtra — stat indian cu peste 40 de milioane de locuitori — prinde de gîtul oaspeților traditionalele ghirlande de flori, gingaș simbol al prieteniei ce leagă popoarele indian și romîn. După festivitatea primirii de pe aeroport, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, însoțit de guvernatorul statului Maharashtra — H. K. Chainani și ministrul I. B. Chavan, iau loc în mașini și coloana oficială se îndreaptă spre reședința guvernatorului unde oaspeții au fost găzduiți. De-a lungul celor 32 km ce despart reședința guvernatorului de aeroport, mii și mii de locuitori ai Bombayului, care au ținut să fie prezenți spre a-i saluta pe înalții oaspeți, le-au făcut o primire entuziastă, plină de căldură.

Bombayul — al doilea oraș al Indiei — este un important centru industrial și comercial, el este unul din marile porturi ale indiei.

În cea de a doua zi a vizitei, conducătorii de stat romîni, însoțiți de guvernatorul statului Maharashtra și de alte oficialități au vizitat așa-numita „Colonie a Laptelui" de la Aarey — modern complex de 30 de ferme pentru produse lactate, complex ce se întinde pe 283 ha și la care sînt îngrijite peste 20 000 de vite. Populația din Bombay și din regiunile înconjurătoare au făcut o caldă demonstrație de simpatie solilor poporului nostru de-a lungul celor 32 km ce despart Aarey de Bombay.

Oaspeții romîni au vizitat unitatea nr. 5 din cadrul complexului și fabrica pentru pasteurizarea și îmbutelierea laptelui și au apreciat mult procesul de producție și calitatea produselor acestei moderne întreprinderi. Conducătorii de stat romîni au semnat apoi în cartea de onoare a coloniei, iar tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la rugămintea gazdelor, a plantat, potrivit unei vechi tradiții indiene, un arbust în Parcul Prieteniei de la Aarey. Adresîndu-se gazdelor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: *„Fie ca oamenii să trăiască în pace, să nu mai existe niciodată război. Acestui scop să ne consacrăm forțele".*

După-amiază, oaspeții romîni au vizitat Institutul de energie atomică de la Trombay, lîngă Bombay, cel mai mare centru de cercetări nucleare din India. La sfîrșitul vizitei, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a urat succes în muncă colectivului institutului apreciind rezultatele obținute aci.

Seara, guvernatorul statului Maharashtra a oferit un dineu în cinstea conducătorilor statului romîn.

Duminică, 14 octombrie, solii poporului nostru, trecînd pe sub *„Poarta Indiei"* — un arc de triumf prin care trec cei mai de seamă oaspeți ai Indiei — s-au îndreptat într-o salupă, spre insula Elefanta pe care au vizitat-o. La intrarea pe insulă, pe o pînză roșie se afla scris, cu puf alb de bumbac, cuvîntul *„Swagatam"* — care se traduce prin *„Bine ați venit"* — urare pe care, în cursul vizitei, oaspeții romîni au avut de nenumărate ori prilejul s-o audă.

După-amiază, solii poporului romîn au părăsit Bombayul și, pe calea aerului, s-au îndreptat spre Bangalore — capitala statului Mysore. Pe aeroportul din Bangalore, oaspeții au fost întîmpinați de guvernatorul statului și de alte oficialități.

Un mare număr de locuitori ai orașului Bangalore au făcut, de-a lungul celor 10 km ce desparte aeroportul de reședința oaspeților, o caldă manifestație de prietenie, salutîndu-i pe oaspeți cu căldură și simpatie.

Seara, în cinstea oaspeților, a fost oferit un dineu.

Vizita solilor poporului romîn prin India prietenă, continuă.

15 octombrie

Al IV-lea Pavilion de mostre

În monumentala clădire a Expoziției economiei naționale din Capitală s-a deschis săptămîna trecută al IV-lea Pavilion de mostre al R.P.R. Ocupînd o suprafață de circa 19 000 m p, de aproape șase ori mai mare decît cea a pavilionului organizat în toamna anului trecut, actualul Pavilion de mostre oferă posibilitatea unui număr mult mai mare de oameni ai muncii să cunoască și să aprecieze succesele înregistrate de la un an la altul de industria noastră producătoare de bunuri de larg consum. Cetățenii țării de toate vîrstele găsesc aici produse care pot satisface cele mai diferite preferințe. 70 de garnituri de mobilă, expuse pentru prima oară în cadrul pavilionului (dormitoare, camere pentru copii, camere de zi, bucătării etc.), 800 noi modele de confecții și tricotaje, prezentate în fiecare seară publicului la parada modei, 1 300 articole de panificație, morărit, mezeluri și conserve de tot felul, produse lactate, zaharoase, de pescărie etc. 1 500 modele noi de încălțăminte și marochinărie precum și numeroase articole de galanterie, articole electrice de uz casnic (aparate de radio, frigidere, mașini de cusut etc.), tot soiul de jucării mecanice sau din mase plastice (automobilul care nu se răstoarnă, elicopterul dirijat prin „radar", trenul aerodinamic, alpinistul pe sfoară etc.) — iată numai cîteva din produsele care se bucură de aprecierea unanimă a miilor de vizitatori. Actualul Pavilion de mostre, cu zecile de mii de exponate, demonstrează convingător cum prin înțeleapta politică a Partidului Muncitoresc Romîn, economia națională se dezvoltă continuu, armonios, putînd să satisfacă într-o măsură din ce în ce mai mare nevoile materiale și culturale ale celor ce muncesc.

Spațiul nu ne permite să amintim aici sumedenia de exponate pentru copii. Dar pionierii și școlarii din București, iar după posibilități și cei din apropierea Capitalei, pot organiza vizitarea în grup a Pavilionului.

ATLAS PIONIERESC

India

Cunoscută prin cultura și bogățiile sale, India a atras privirile europenilor încă din antichitate, pentru ca în secolul XVIII să devină obiect al expansiunii coloniale engleze. Anglia termină cucerirea Indiei între 1840—1850 și o transformă într-o colonie a sa, exploatînd-o nemilos vreme de aproape un secol. Dar popoarele Indiei au dus o luptă neîntreruptă împotriva stăpînirii engleze, luptă de eliberare națională încununată de victorie în august 1947 cînd India devine independentă.

India e un stat mare. Ea ocupă aproape întreaga suprafață a peninsulei cu același nume (3 274 674 km²) *și se învecinează cu Pakistanul, R. P. Chineză, Nepalul, Bhutanul și Birmania; un lung hotar al Indiei e mărginit de apele Oceanului Indian. Ca populație* (441 milioane locuitori) *India este al doilea stat din lume. Principalele orașe din India sînt:* Calcutta — *4,5 milioane de locuitori,* Bombay — *2,8 milioane de locuitori,* Delhi, *capitala țării — 1,7 milioane de locuitori,* Madras — *1,6 milioane de locuitori și* Hyderabad — *1,1 milioane de locuitori.*

Limba oficială este engleza, dar din 1965 este prevăzută introducerea limbii hindi.

Exploatată sîngeros de colonialiști, economia indiană s-a dezvoltat în anii de după cîștigarea independenței. Baza economiei indiene este agricultura — principalele culturi cerealiere fiind orezul și grîul, iar industriale — bumbacul și iuta; se mai cultivă ceai, trestie de zahăr, leguminoase. Ca bogății ale subsolului, India are cantități uriașe de fier, mangan, mică, huilă, cupru, minereuri radioactive, wolfram, țiței, aur, diamante etc.

India, stat iubitor de pace, duce o politică de colaborare cu toate popoarele în domeniul comerțului, al relațiilor culturale. Între țara noastră și India s-au statornicit relații de prietenie și respect reciproc, țara noastră primind vizita a o serie de oameni de stat indieni, iar zilele acestea o delegație romînă, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej vizitează India.

Indonezia

Republică independentă din 1954, Indonezia se află situată în sud-estul Asiei, principalele insule pe care este așezată fiind Sumatra, Borneo, Java, Celebes *ș.a. Suprafața Republicii Indonezia este de* 1 491 562 km², *iar populația de* 92 milioane locuitori. *Capitala țării* — Djakarta — *are 2,8 milioane de locuitori; orașe principale:* Surabaja — *1,1 milioane de locuitori,* Bandung — *0,9 milioane de locuitori și* Semarang — *0,5 milioane de locuitori.*

În secolul al XVII-lea, Indonezia a încăput sub stăpînirea hrăpăreților colonialiști olandezi, care i-au jefuit bogățiile sistematic, vreme de peste două secole. Indonezia ocupă primul loc în lume în ceea ce privește producția cauciucului, iar a ceaiului — locul trei; principalele culturi alimentare sînt orezul, porumbul, cartofii, trestia de zahăr ș.a. În Indonezia există zăcăminte de petrol, cositor, aur, huilă, cupru, mangan etc.

Politica externă a Indoneziei este o politică pașnică, de colaborare cu toate popoarele, o politică bazată pe principiile coexistenței pașnice, urmărind întărirea relațiilor pașnice între state. De curînd, la 1 octombrie a.c. — Irianul de vest, parte integrantă a teritoriului indonezian, a fost, oficial, eliberat de sub colonialismul olandez.

Între statele socialiste și Indonezia s-au statornicit relații de colaborare și stimă reciprocă. Președintele Republicii Indonezia, Dr. Sukarno, a vizitat țara noastră de două ori și i s-a făcut o primire prietenească. Zilele trecute, Indonezia a fost vizitată de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu. Solii poporului romîn au fost primiți și conduși pe pămîntul Indoneziei deosebit de călduros, ca niște adevărați prieteni. Această vizită a întărit și mai mult prietenia statornicită între poporul nostru și cel indonezian.

Alexandr Nikolaevici Lodîghin

La 18 octombrie se împlinesc 115 ani de la nașterea lui A. N. Lodîghin, renumit savant rus, inventatorul becului electric

Ne întrebăm noi oare cînd scriem la lumina puternică a becului electric, cînd ne facem lecțiile, cum s-a ajuns la acest mijloc perfecționat de iluminat?

Acum vreo sută de ani, lămpile electrice nu existau, iar lumina se obținea cu lămpi de petrol sau cu mijloace mai rudimentare care mai mult fumegau decît luminau.

Dar, în decursul veacurilor, oamenii de știință au descoperit multe lucruri care au îmbunătățit condițiile de viață ale omenirii.

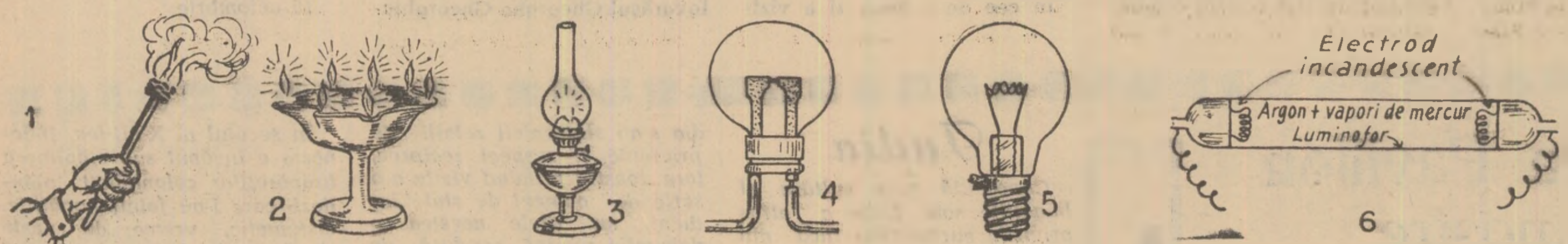
Într-una din serile întunecoase ale toamnei anului 1873, în cartierul Peschi din vechiul Petersburg (azi Leningrad), s-a aprins primul bec electric din lume, opera inventatorului rus Lodîghin. La început, becul nu a ars decît cîteva ore deoarece aerul nu se putea scoate complet din el, iar cărbunele incandescent din care era făcut filamentul, se consuma repede. Perfecționîndu-și după cîțiva ani invenția, Lodîghin reușește să construiască un bec mai perfecționat din care aerul a fost scos cu ajutorul unei pompe puternice, iar filamentul gros din cărbune era înlocuit cu bețișoare dintr-un lemn tare, acoperite cu praf de cărbune. Aceste becuri durau circa 300 de ore, dar aveau o construcție complicată, consumau multă electricitate și dădeau o lumină roșiatică.

După efectuarea experienței și punerea la punct a acestei invenții, Lodîghin a propus ca becurile electrice să fie folosite pentru iluminarea străzilor și a încăperilor, pentru semnalizarea pe calea ferată, pentru iluminarea lucrărilor care se fac sub pămînt și a celor executate sub apă.

Lămpile electrice ale lui Lodîghin au luminat în anul 1875 un mare magazin din Petersburg, primul magazin din lume luminat cu ajutorul electricității și au fost folosite cu succes în timpul lucrărilor sub apă, efectuate cu prilejul construirii unui pod peste Neva. Numele inventatorului rus a devenit cunoscut în toată lumea, dar regimul țarist i-a refuzat lui Lodîghin ajutorul pentru perfecționarea invenției lui. Din această cauză el pleacă în America unde, în anul 1890, construiește becul cu filament metalic din osmiu, tantal, molibden, wolfram, cu un consum de trei ori și jumătate mai mic decît becul cu filament de cărbune și cu o durată de funcționare mult mai mare.

Știința și tehnica a parcurs de-a lungul veacurilor un drum lung și rodnic ajungîndu-se astăzi la lumina modernelor lămpi cu lumină fluorescentă cu vapori de mercur. Lumina becurilor electrice pătrunde tot mai mult în satele noastre. Datorită politicii leniniste a partidului, a fost îndeplinit și depășit planul de 10 ani privind electrificarea țării noastre. Producția de energie electrică cunoaște o dezvoltare nemaiîntîlnită. Ea asigură industria și agricultura cu tot mai multă energie electrică, permite introducerea pe scară tot mai largă a proceselor tehnologice moderne și asigură electrificarea orașelor și satelor patriei noastre.

1. O torță dintr-un con de brad.
2. Lampă cu fitil.
3. Lampă de petrol cu fitil.
4. Lampă electrică cu incandescență a lui A. N. Lodîghin.
5. Bec electric modern cu fir metalic.
6. Lampa fluorescentă.

CURIOZITĂȚI DIN LUMEA PLANTELOR

• În peninsula Kola din U.R.S.S., dincolo de cercul polar, se află o grădină botanică unde, în condiții speciale de climă, se cultivă peste 24 000 de plante diverse de pe toate meridianele globului.

• În Peru, în regiunea marilor deșerturi nisipoase există o plantă... „călătoare". Cu ajutorul unor prelungiri, adevărate organe de mișcare, această plantă se poate deplasa pe distanțe mici, în căutarea apei.

• O originală grădină botanică se află la Grungesburg (Suedia). Ea este așezată la 400 m sub pămînt. O instalație electrică specială furnizează lumina și căldura necesară creșterii plantelor.

• Unul din cei mai bătrîni copaci din lume se află în Mexic. Este un chiparos care are vîrsta de 6000 de ani.

• Unele flori au calitatea de a indica... ora exactă. De pildă, floarea de in se deschide între 6 și 7, macul la ora 5, iar maceșul, cel mai matinal, la ora 4.

• În Africa există o specie originală de salcîm, numită „salcîmul flaut". Ramurile acestui copac au țepi plini de orificii săpate de cărăbuși. Adierea vîntului străbate aceste orificii, făcînd salcîmul să... cînte.

• În pădurile tropicale din America de Sud crește un arbore numit „arborele vacă". Frunzele sale secretă un suc asemănător laptelui, foarte gustos, hrănitor și care, lăsat să stea o oră-două, face și... caimac.

• Cercetările științifice au dedemonstrat că plantele pot arăta locurile unde se află în pămînt zăcăminte de minerale. Unele plante corespund cu anumite zăcăminte de minerale care influențează asupra culorii, formei, mărimii, cît și asupra deformării plantelor.

DE LA VEGETAȚIA SPONTANĂ LA PLANTELE CULTIVATE

Conf. Univ. PETRE RAICU

Cultura plantelor este o îndeletnicire foarte veche a omului și pe măsură ce societatea s-a dezvoltat, s-a mărit numărul speciilor cultivate. În prezent sînt folosite în agricultură un număr imens de specii aparținînd diferitor grupe: cereale, plante tehnice, legume, pomi fructiferi, viță de vie, plante ornamentale etc. Se ridică însă următoarea întrebare: *oare toate speciile cultivate există în natură în forma pe care o cunoaștem sau ele sînt produsul activității transformatoare a omului?* La această problemă se poate răspunde numai într-un singur fel și anume: *plantele cultivate actuale provin din speciile înrudite ale vegetației spontane însă transformate în urma unui lung proces de ameliorare efectuat de către om.*

Încă din secolul trecut, marele savant englez CHARLES DARWIN (1809—1882) a arătat că selecția organismelor are un rol creator, adică duce la apariția a noi forme care n-au existat înainte în natură. Variabilitatea organismelor merge în sensul selecției și caracterele după care se face selecția se intensifică dacă se mențin condițiile respective de mediu. Charles Darwin a dat în acest sens un exemplu celebru: *dacă un grădinar observă la o floare o petală sau două în plus, el este sigur că prin selecția și înmulțirea separată a plantei respective va reuși să obțină în cîteva generații o floare cu petale mai multe.* Unele plante cultivate s-au transformat atît de puternic sub influența omului, încît nici nu se mai cunoaște strămoșul lor sălbatic. De pildă, *porumbul*, una din cele mai vechi plante cultivate, era folosit de băștinașii din America încă cu cîteva milenii înaintea erei noastre.

Cercetările cele mai noi arată că el este originar, probabil, din America centrală (Guatemala sau Mexic), podișul din Peru sau regiunea învecinată cu bazinul Amazoanelor. Există, de asemenea, unele teorii care susțin că el ar fi originar din Asia și ar fi fost adus în America peste ocean. Problema originii porumbului nu este încă bine lămurită deoarece el nu crește în stare sălbatică nicăieri pe suprafața globului pămîntesc, nepulînd să se înmulțească decît cu ajutorul omului.

O altă plantă transformată puternic de către om este *sfecla de zahăr*. Strămoșul ei sălbatic are o rădăcină subțire și cu numai circa șase la sută zahăr. Prin încrucișare și selecție sistematică a plantelor crescute în condiții de mediu foarte bune, rădăcinile au devenit mai voluminoase și cantitatea de zahăr din ele a crescut considerabil. În ultima vreme cantitatea de zahăr a crescut și mai mult, în producție existînd soiuri cu peste 20 la sută zahăr în rădăcini. Ca și porumbul, sfecla de zahăr își menține calitățile numai în condițiile artificiale create de om prin cultură.

Pe baza teoriei darwiniste au fost create în ultimul timp metode noi de transformare a eredității plantelor în conformitate cu nevoile societății. De pildă, marele biolog sovietic IVAN VLADIMIROVICI MICIURIN a reușit să obțină în cursul vieții sale peste 350 de forme noi de pomi, arbuști fructiferi, flori etc. Printre soiurile de meri rezistente la condițiile aspre de climă din Rusia Centrală, găsim *Bellefleur-Kitaika, Condil-Kitaika* și *Antonovka* de 600 gr, vișinul *Frumusețea Nordului* (aclimatizat în regiunile nordice ale Rusiei), soiul de viță de vie *Concord rusesc* și altele. Selecționatorul darwinist Luther Burmank, care a lucrat în condițiile climatului foarte favorabil al Californiei, a obținut cca 2 500 forme noi de plante, din care unele prezintă importanță practică. Aceste exemple arată că omul are posibilitatea să transforme plantele după nevoile sale. În prezent au fost elaborate metode noi de modificare a eredității plantelor cu ajutorul radiațiilor, a diferitelor substanțe chimice etc. și prin educarea dirijată a organismelor cu ajutorul condițiilor de mediu. Pe această bază s-au creat numeroase soiuri noi de plante cultivate de o mare valoare economică.

1. Mărul „Bellefleur Kitaika".
2. Vișinul „Frumusețea Nordului".
3. Strugurele „Concord".

Rodica de vorbă cu cititorii

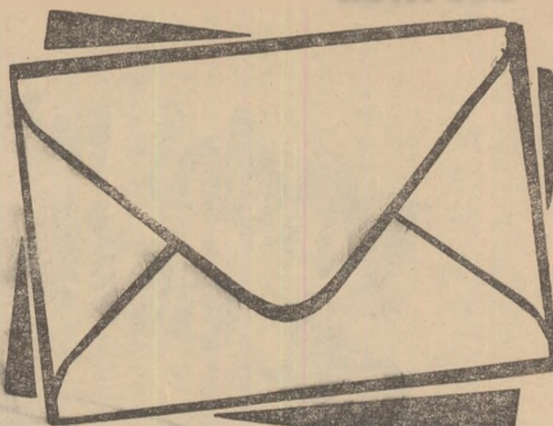
DONCESCU MARIANA, comuna Buzescu, regiunea București. Mă rogi să vă ajut să „îi scăpați pe unii colegi de această boală molipsitoare" — delăsarea la învățătură. Eu aș putea să vă dau multe sfaturi dar sînt sigură că, străduindu-vă, ați putea să găsiți chiar voi cele mai bune soluții! Trebuie să fiți consecvenți, deoarece se mai întîmplă ca, după ce îl critici o dată sau de două ori pe un băiat, să-ți spui „nu se poate face nimic" și-l lași în voia lui. Nu e bine. Colectivul trebuie să-l supravegheze pînă cînd acesta va da semne evidente de îndreptare. Poate că Nedelea Floarea, Chiru Ștefan, Lupu Fana și Horlea Elisabeta despre care ne scrii nu au înțeles încă ce importanță are învățătura! Ajutați-le să înțeleagă și, dacă e nevoie, discutați cu ele despre cum să-și alcătuiască programul zilei, cum să-și ia notițe la ore și așa mai departe. Sînt sigură că, în cele din urmă, vor pricepe că dacă acum, pe băncile școlii, nu se pregătesc cum se cuvine pentru viață, viața însăși le va da o lecție aspră mai tîrziu.

IANCOVICI LEON, Școala medie nr. 5, Craiova. Comportarea Sandei este, într-adevăr, cu totul nepotrivită. Nerecunoscînd că ea a tulburat ora de curs, Sanda a dovedit lipsă de răspundere. Din acest punct de vedere, Marcela, care s-a făcut vinovată de aceeași greșeală ca și Sanda, a procedat mai firesc, recunoscînd pe loc. Sanda, însă, ce s-a gîndit? Dacă Marcela tot s-a ridicat, atunci să dea ea socoteală și pentru mine! Iar cînd colegii i-au reproșat purtarea, Sanda a început să se exprime în mod netovărășesc... Degeaba te superi, Sanda. Ai greșit de trei ori; o dată tulburînd ora de desen, a doua oară dînd dovadă de lașitate și a treia oară vorbindu-le urît colegilor. Ar fi bine să te mai gîndești la purtarea ta.

MIRON ADRIANA și MIRON DOREL, comuna Suplacul de Barcău, regiunea Crișana. Ceea ce-mi spuneți despre verișorul vostru, Sabău Ovidiu, din clasa a V-a, este, într-adevăr, îngrijorător. Cum se poate ca el să vorbească atît de grosolan cu mama și cu bunica lui, cum se explică dorul lui de hoinăreală fără țintă? Tu, Adriana, fiind mai mare, în clasa a X-a, ai putea să faci astfel încît să vă întîlniți o dată tu, tovarășa dirigintă a clasei a V-a, Sabău Ovidiu, mama și bunica lui, și să vedeți practic ce e de făcut. Poate că la verișorul vostru se manifestă urmările unor „prietenii" nepotrivite, poate că nici nu-și dă seama cît de dăunătoare este comportarea sa pentru familie și mai ales pentru el însuși. În această direcție trebuie să-și spună părerea și pionierii din clasa lui, și asta cît mai repede. E bine că vă preocupă comportarea lui Sabău. Ar fi cazul să-l preocupe și pe el însuși.

Pe curînd, RODICA

Concursul de desene și corespondențe închinat celei de a XV-a aniversări a R.P.R.

Pionieri și școlari!

Gazeta noastră „Scînteia pionierului" organizează între 18 octombrie și 30 decembrie 1962 un concurs de corespondențe și desene închinat celei de a XV-a aniversări a Republicii Populare Romîne.

Fiecare pionier și școlar care dorește să participe la concurs trebuie să trimită redacției cel puțin două corespondențe sau desene pe temele indicate.

Iată temele concursului:

a. Noi realizări din anii regimului democrat-popular în orașele și satele patriei, aspecte ale măreţelor înfăptuiri obținute de oamenii muncii din patria noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn.

b. Acțiuni pionierești, aspecte din activitatea pionierească, ajutorul pe care îl dau pionierii și școlarii gospodăriilor agricole de stat și colective; activitatea desfășurată pentru obținerea distincțiilor pionierești; activitatea de înfrumusețare a orașelor și satelor patriei, acțiunea de plantare a puieților; vizite în întreprinderi și gospodării colective și de stat; întîlniri cu muncitori fruntași, activiști de partid și de stat; adunări pionierești închinate celei de a XV-a aniversări a Republicii Populare Romîne.

Cine poate participa

La concurs pot participa toți pionierii și școlarii.

Pe ce adresă se trimit scrisorile

Corespondențele și desenele pentru concurs se trimit pe adresa: *„Scînteia pionierului"*, *Piața Scînteii nr. 1 București* cu mențiunea *„Pentru concursul de corespondențe și desene"*.

Cum se face premierea

Vor fi premiate desenele cele mai interesante și mai frumos executate, corespondențele cele mai interesante și mai corect scrise. Corespondențele pentru concurs trebuie scrise citeț și cu cerneală.

Cîte corespondențe se pot trimite

Se pot trimite cel puțin două corespondențe pe aceeași temă sau pe teme diferite. Cei care vor, pot trimite și mai mult de două corespondențe. Desenele și corespondențele vor fi luate în seamă pentru premiere numai în măsura în care obțin o notă mare.

Cînd pot fi trimise corespondențele

Începînd cu data de 18 octombrie și pînă la 30 decembrie — data poștei — pionierii și școlarii își pot trimite plicurile cu desene și corespondențe. Nu este obligatoriu să fie trimise ambele plicuri în aceeași zi.

Premii:

Cei mai buni concurenți vor primi premii sau mențiuni:

Premiul I corespondențe: 1 ceas de mînă.

Premiul I desene: 1 ceas de mînă.

Premiul II corespondențe: mapă și 1 stilou.

Premiul II desene: mapă și 1 stilou.

Premiul III corespondențe: trusă creion și stilou.

Premiul III desene: trusă creion și stilou.

10 mențiuni pentru corespondențe și desene: mapă din material plastic.

Consfătuirea „Scînteii pionierului":

LA SĂRĂȚENI

Copii, am petrecut o duminică neobișnuită chiar și pentru un reporter ca mine! Să vedeți cum a fost. Știam mai de mult că pionierii din comuna *Sărățeni*, regiunea *București* sînt buni prieteni ai gazetei noastre și m-am gîndit să-mi petrec duminica în mijlocul lor, să discutăm despre cum îi ajută *„Scînteia pionierului"* în activitatea pionierească și, după cum se obișnuiește, să cîntăm împreună melodiile preferate, să recităm poezii. Iată însă că sărățenii au propus să-și invităm și pe copiii din alte trei comune vecine — *Ion Roată, Sf. Gheorghe* și *Balaciu*. Văzînd cu cîtă tragere de inimă se pregăteau pentru întîlnirea noastră, m-am gîndit să le fac o mică surpriză!... Astfel, în dimineața zilei de 14 octombrie, din autobuzul oprit în fața căminului cultural din Sărățeni am coborît nu numai eu ci... toți reporterii și redactorii gazetei, întregul colectiv redacțional, venit să se sfătuiască cu cititorii! Despre ce? Firește, despre articolele din gazetă, despre ce ar dori ei să mai apară. A fost o consfătuire deosebit de interesantă, la care au luat cuvîntul zeci de copii. Majoritatea au făcut foarte bune propuneri menite să ducă la îmbunătățirea conținutului gazetei noastre. Mihai Victoria, Călin Ion, Mărgărit Ioana, Costea Liviu și alți pionieri ne-au dat sugestii demne de toată atenția, în legătură cu felul în care trebuie să se ocupe „Scînteia pionierului" de activitatea pionierească, de problemele cultural-științifice și sportive. Nici nu s-ar fi putut altfel, dacă ținem seama că pionierii din fața noastră aveau o bogată experiență; erau aici copiii din Balaciu, care au curățat de mărăcini 22 ha teren pe care se va planta în curînd viță nobilă, erau cei din Sf. Gheorghe, care se ocupă cu drag de îngrijirea copacilor de pe marginea șoselii... Poate că nu o dată pionierii din Sărățeni și împrejurimi au avut de învățat din gazetă; de astădată însă și noi am avut multe de învățat de la ei. Vreau să vă mai spun ceva: consfătuirea noastră a fost nu numai o discuție rodnică, ci și o întîlnire prietenească, veselă, de la care n-au lipsit cîntecele și recitările.

Și acum, două imagini luate cu ajutorul aparatului de fotografiat. Iată, mai întîi — foto 1 — un aspect al sălii, în timpul discuțiilor. Acum, vi-l prezint pe Costea Liviu — foto 2 — care a făcut propuneri pentru îmbunătățirea rubricii de sport.

Pe curînd, dragi copii!

GHEORGHIȚĂ Reporterul

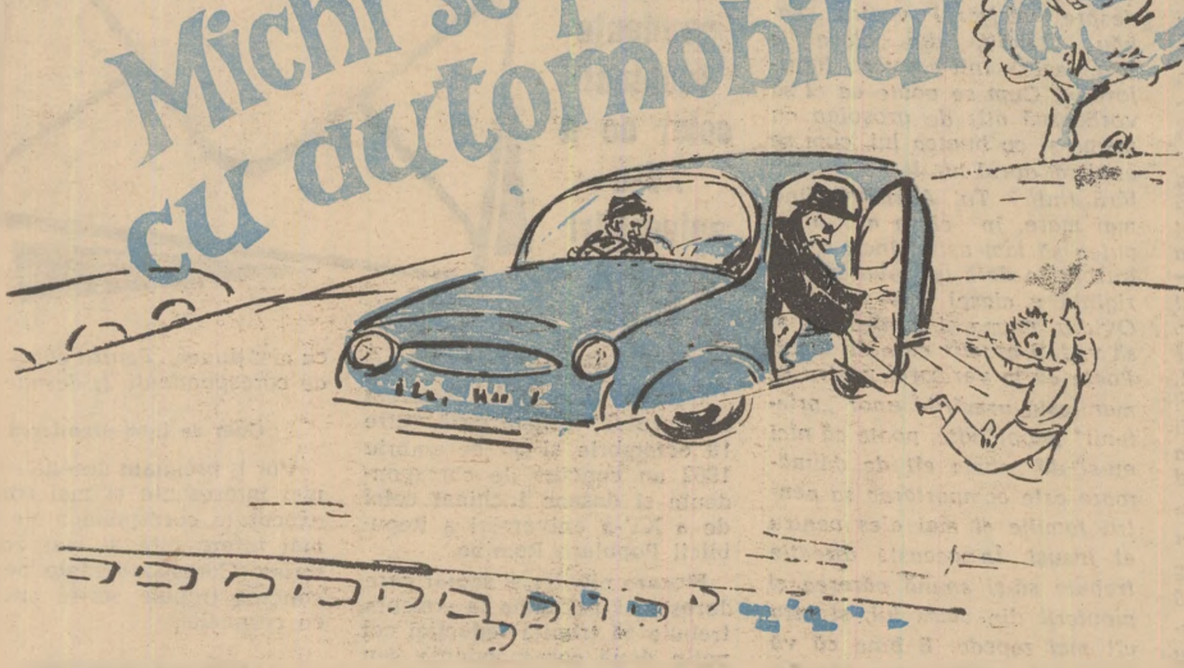

1 2

Foto Gr. Prepeliță

Lars Lorens

Michi se plimbă cu automobilul

Lars Lorens este un scriitor progresist american care descrie cu mult curaj în cărțile sale aspecte din lupta comuniștilor americani, din lupta grea a muncitorilor din S.U.A. „Michi se plimbă cu automobilul" este un capitol din cartea sa: „Dimineața, ziua, noaptea".

. . . .

Ora de clasă se desfășura normal. Pe neașteptate în mijlocul lecției, Michi a fost chemat afară și anunțat că-l așteaptă cineva lingă școală. Este tata — îi trecu prin minte lui Michi, înseamnă că nu l-au arestat. Zbură pe coridor, sări dintr-odată peste cele opt scări de beton și ajunse în stradă unde nimeri în brațele a doi bărbați necunoscuți. Aceștia mormăiră ceva, că vor să-l conducă acasă și-i făcură vînt într-un automobil.

— Te antrenezi la sărituri în lungime? întrebă unul din necunoscuți.

Michi nu răspunse. Atunci intră în vorbă al doilea.

— All reight, tinere, nu trebuie să-ți fie frică.

Dar lui Michi îi era frică. Pur și simplu înțepenise de frică. Totul se petrecea ca în vremea ultimei greve. Cei doi îl asigurau că nici mamei, nici tatii nu li s-a întîmplat ceva, dar el știa bine că mint. Nu degeaba se auziseră de dimineață zvonuri în școală că jumătate din demonstranți au fost impușcați iar ceilalți închiși după gratii.

Atunci și mama și tata, amîndoi deodată au fost închiși iar după aceea prin casa lor veneau tot felul de oameni străini asemenea celor care-l duc pe el acum și care-și băgau nasul peste tot. Își aminti de toate acestea și îl cuprinse groaza.

Necunoscuții din mașină începură să-i pună întrebări: „În casa voastră, s-au organizat adunări? Cine venea pe la voi? Acești oameni nu-și spuneau unul altuia tovarăși? Nu aveți arme ascunse în casă?". Michi tăcea tot timpul. La început a fost așa de buimăcit încît nici n-a observat încotro merg. Dar, deodată, privind prin fereastră văzu că nu merg spre casă ci cu totul în altă direcție — spre mină. Băiatul înghețã de spaimă. Își aminti dintr-o dată povestirile despre oamenii din fundul minei. De ce mă duc acolo? Desigur, o să mă arunce în puțul de extracție. Și dintr-o dată Michi începu să se zbată, să strige, să bată cu pumnii în dreapta și-n stînga pînă cînd mașina întoarse din nou spre oraș.

Bărbatul care ședea alături de el pe canapeaua din spate îl strînse puternic între genunchi. Apoi îi spuse cu un glas care voia să pară împăciuitor.

— Nu te mai zvîrcoli, copil nebun. Noi am glumit, atîta tot. Nici măcar n-am vrut să te jignim. Pur și simplu am vrut să-ți deschidem capul. Ce, ție-ți convine oare ca tatăl tău să aibă mereu neplăceri? Sau să aibă tot felul de legături cu oameni răi?

Michi se smulse brusc din miinile lor.

— Tatăl meu nu este rău — strigă el din toate puterile. Dați-mi drumul! Tatăl meu nu este un om rău!

Din nou începu să se zbată. Căutind să-și elibereze miinile, se smuci cu tot corpul și cămașa celui care-l încleștase în brațe se sfîșie în două. „Ah, ciine!" scrîșni printre dinți bărbatul și-i cără la lovituri în cap încît băiatul văzu verde înaintea ochilor. Ca din depărtări auzi vocea celui de la volan.

— Ascultă, dă-l dracului, aruncă-l afară.

Michi fu aruncat din mașină în apropiere de pod. Mașina întoarse pe loc, porni cu viteză și se făcu nevăzută după colț.

Michi începu să alerge pe drum gemind, scrîșnind dar acum nu de spaimă ci de indignare. Îi ura pe acești oameni fără inimă și-i era necaz și pe el pentru că izbucnise în plîns ca un copil. Începură să cadă primele picături de ploaie. Michi ridică ochii spre crestele munților. Acolo ploaia curgea în șuvoaie argintii ca și cum un uriaș răsturna neîncetat deasupra munților ciubăre de apă. Din norii întunecați fulgerele țîșneau ca niște limbi de foc. Se opri în fața casei. Sta așa și nu se hotăra să intre. Se gîndea că va deschide ușa, va striga: „Mamă!" dar nu-i va răspunde nimeni. Apoi va striga: „tată!" și răspunsul va fi din nou tăcerea. Iar mai tîrziu, va afla, bineînțeles, că părinții lui au fost închiși. Simțea cum i se preling lacrimile pe obraz și picăturile de ploaie cum i se scurg pe sub guler.

Deodată cerul se acoperi de nori negri și se întunecă mai tare. Ploaia se porni cu putere, vîntul bătea năprasnic. Michi se simți aproape ridicat pe sus de vînt și sări pe prispa casei lovindu-se la picior. Îl durea piciorul, dar această durere parcă îi făcea bine. Ea ascundea o altă durere mult mai puternică. Deschise ușa și intră în casă. Dar nu strigă nici *mamă*, nici *tată*. El știa unde sînt ei.

Știa și nu mai plîngea. Era convins că lupta lor va învinge.

Din „Pionierskaia Pravda"

POȘTA *literară*

SIMION RODICA MIHAELA-București.

În primul rînd, te felicit și, prin tine, pe toți corespondenții noștri — cu prilejul deschiderii noului an școlar. Vă urez, din toată inima, succes la învățătură!

Încercările tale, mai ales **„Fericirea"** și **„Rămas bun cravatei de pionier"**, conțin idei și sentimente frumoase. Finalul celei de-a doua merită să fie citat pentru exprimarea simplă și convingătoare: **„Voi păși în viață încrezătoare / Și mereu, cu-ntreaga mea ființă /, Eu sub steagul clasei muncitoare Voi sluji în viață cu credință".**

Însă, în general, slăbiciunile sînt numeroase: cuvinte mari, (atenție la adjective!), fraze pretențioase („Trec mamele ținînd de mînă primăveri"), gramatica în suferință, pe alocuri („va-ncepea", „viața înzadară" etc.). Chiar în strofa citată, primul și ultimul vers cuprind o exprimare identică — **„în viață"** — ceea ce scade efectul artistic.

CRĂCIUNICĂ ION, Bisoca — Ploiești.

Un noian de vorbe încurcate, care n-au nici în clin nici în mînec' cu poezia (**„Recreativă și-nțeleaptă / Vacanța li s-a terminat"**, sau: **„Adică-n chip artistic să scot în evidența / Ce mult îmi iubesc țara și iaurarul ei"**). Dar iată, pe neașteptate, cîteva fire sclipitoare: „Se-n-grămădesc / Pe boltă nori / Și se zăresc / Spre-apus cocori / Ce trec grăbiți Spre miază-zi / De ei te simți / Străin a fi..." Îți place Șt. O. Iosif. Foarte bine e un poet de la care avem ce învăța.

BONTESCU STELIAN, Viștea de Sus — Brașov.

Pentru primele încercări, nu-i chiar așa de rău. Îți semnalez unele exprimări neplăcute (**„Un soare"**), precum și forțarea sensului, ca să iasă o rimă (**„Și viața tu mai mult ne-o îndrăgești"** nu-i totuna cu **„faci să ne fie mai dragă viața"** — cum ai vrut să zici...). Citește

Vă răspunde poetul DAN DEȘLIU

mai mult, cu mai mare atenție. De altfel, ai tot timpul.

SGARCEA VALENTIN, Constanța — Dobrogea.

În primul rînd, stai foarte rău cu gramatica: semnele nu se „poate", ci se „pot" citi, florile nu „crește" ci „cresc", lanurile nu „era" ci „erau", oamenii nu „șade" la masă, ci „stau" etc., etc. Despre limba „grecă" n-am auzit, deși rimează cu „bibliotecă", tot așa cum, în **„Ogorul"**, faci să rimeze „pentru el" cu... „pentru el"!

Din cînd în cînd iese, vorba ta, ceva vesel, ca în povestea cu Ștefan Vodă: **„Văzînd nenorocirea acest Ștefan / Văzînd țara pustie și săracă / El n-a mai vrut să dele niciun ban / Sultanului gras ca o vacă"** sau, în aceea cu marea: **Pe Marea Neagră cea vestită-n lume Plutesc vapoare grupate pe nume / Iar în marele port Constanța de azi / De frumusețea încîntătoare te arzi"**

Ești neatent față de sensul cuvintelor, iar ele se răzbună!

NIȚĂ MARINA, Bărăganu — Dobrogea.

Mi-a plăcut scrisoarea ta: clară, concisă, cu amănunte pitorești, redată sugestiv, în cîteva cuvinte.

Încercările în versuri sînt inegale, păcătuind în special prin dorința de a spune mult mai mult decît e necesar. De pildă **„Satul meu"**, poate fi redusă, cu folos, la trei strofe, alcătuind, după părerea mea o poezioară destul de reușită.

„Satul azi mi s-a schimbat,
Nu mai e ca altădat,
Cînd era boieru-n sat,
Putred de bogat.

Case noi s-au construit,
Multe s-au cimentuit.
Sînt în case difuzoare,
Becul arde ca și-un soare;

Azi, în sat, viața-i cinstită
Și de oameni îndrăgită
Viața-i dulce, ca și mierea,
Că a noastră e puterea!"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii